

مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

وَمَا يُلْقِ الْأَنْزَارُ

بِالْأَنْزَارِ

مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE13626

CHECK

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس قیاس قلمی را که قلم قدرت او و قلم هستی بر جزیره عالم گشایه نعمت قدسی است
که نوینش در وجود اول و در نوین آخر علم است برافراشته آما بچنین کوید خوشترین
ارباب حقائق خادم الطلحه محقق که روزی و محفل فیض منزل نواب والا جناب کریم
عیم الا شفاق نواب قاسم علیخان بهادری قیام جنگ دام قباله بقصای آب نوش و
وقت بود تقریباً که عالی اصداریافت که صاحبزادگان بلند اقبال مابودت در خطوط نویسی
ماید جاری نداشتند اگرچند القاب آداب و ماسلات و مکاتبات منشیانه بجهت مراتب بعد از
سلیس خاطر افسانوار فی رسم نمانده حال شسته آید بیفایده خواهد بود و لاجرم بطریق ارشاد آن
میساقبت که سببی بر میان جانم و در اندک زمان مختصری ترتیب آدم و چون خطوطی برضوابط
موسوم به دستورالانشا گردانیدم **فصل اول** در تحریر القاب آداب که خردان بزرگان
فصل دوم در تبسط القاب و آداب که بهر آن می نگارند **فصل سوم** در
القاب و آداب که بزرگان خردان رقم میزنند **فصل چهارم** در **فصل اول** در
و فخر خطی و غیره **فصل پنجم** در نوشتن بعضی خطوط ضروری و کاغذ شری
القاب و آداب که خردان بزرگان مینویسند القاب

جناب الفخر
مقامات است
صلح تعلیم
روان و سوار
منتخب است
قلب ای سب
خاطر است
کردن و جات
بر جنبه
صراح

و آداب سلاطین بنده کمترین عقیدت امین محمد امین بجناب فلک آفتاب از زمان
 عبودیت نشان حضور فیض کجور گهسان خود بملکت پناهی سلطنت و نگاه ناصیب غلام جهانباران
 آیات کشورستانی غره ناصبه ولت و عظمت قره باصره ملنت و شمت اورنگ نشین خلافت
 و جهان داری محفل آرامی است و بختیاری سلیمان شوکت سکندر صولت چراغ افروز دود و صفا
 فروغ دین قبال حضرت ظل سبحانی غرض میدار و مثال همت شمال مشرق حکام خدمت مطلقه
 اصدا عزت آمار نموده در بختیاری و سیلک ترمیم خانه را و موروثی شاد ایضا خیر خواه بکام
 ترقی طلب بر آداب که از نفوس سحر و عبودیت ناصیب حال استقبال را میب و فرین دار و بخت
 حاشیه بوسان بساط سلطنت و استا و گمان پانیه بر خلاف حضرت ظل الهی فرزند خورشید
 بخت پناه کا و بنام هم و معا و ن خاضع عام کوکب سپهر طوط گوهر دریای عظمت شایخ
 سلاطین و کجاست خستستان ملوک و می الا قدر مرقع احکام شریعت مزین بر سلطنت جلال
 ملکه و ولته عرض مطالب ضروری می نماید توقع عالم آرامی و طغرای کشور کشای یعنی و اول
 جهان داری و جهان بینی حلول اجلال و نزول اقبال فرموده سعادت بر فلک رسانید ایضا
 بنده عقیدت کیش ارادت اندیش خاکسار جان شاد احقر العباد و اصغر الافراد استثناء بقدر
 نشانه حضرت شاهنشاهی ظل الهی صاعد صاعد سلطنت و شهر یاری عارح معارج خلافت جهاندار
 سلطان الا عظم مالک رقاب لام گهسان خود حق پر و حجت فی سلیمان سکوه بانی مراسم مرقم
 شایانه موجود خوانین عوالم خرد و نه بارک بندگی سپهر دنیا نگه داشته شریف استیاز بر و بختیاری
 خادمان خاص که مرجع همتات کا و بنام و مرکز امور خاص عام اند متمسک میدار و فرمان و
 الا و مان بشرف صد و سعادت دارین بخشید ایضا آفتاب عالم تاب شهر یاری و
 کجاست شربت افروز جهان داری شهنشاه کیم پناه خیر و جمشید کلاه حدقه چشم دولت
 قاهره غره ناصبه خلافت بابر به باعث امن و امان خرد و بزرگ موجب درستی همتا و شریک
 خیر سلاطین عالی مرتبت و اسطیعت خاقانین بلند مرتبت افاق اقبال بودی طالع و لایع با و در جهان شریف

در ملک است
 مساوات دارد
 مجمع است
 یعنی نشان
 در عظمت
 در بختیاری
 در
 در

نظاره بندگان بارگاه عالم پناه روشن و میرین بسیار و منشور لاسع النور کالوچی من السمان نور
 سینت و در کرامت آورد ارضاً ظلال اقبال و زافزون و فروغ کوکب سلطنت
 زین ملک عرب و عجم خلاصه سلاطین معظم فرازنده را نیت فتح و نصرت و فروز و نصیب علوم و
 خورشید سپهر مملکت ماه آسمان سلطنت واسطه العقیده شهابست و ایاکالت بمقدمه
 معرکه شجاعت و سیالیت مدام بر مفاصل عالم و عالمیان تابنده و پاینده با آداب و ادب
 که شیوه علامان موردی است بجا آورده بموقع عرض مجرایان حضوری و فور السور و سیاه
القاب و آداب و زرای عظیم الشان بوالا بخیل حضرت وزیر اعظم
 دستور المعظم مورد الطاف شاهنشاهی نوبت نوازم تباری سندانهای بزم وزارت
 افزای میدان امارت ششمی خصال مریخ جلال التماس بهیرینه و سخاوت زاد کمینه انکه علامان
 و حقیقه علی تضرع بر حکام پادشاهی مشعر بر او مظل الهی درود سینت آورد ایشا بجا
 ارکان بارگاه و آئینان درگاه نواب زیر والاته خورشید ابی مملکت پیرای بزم افروز
 از جندی نکته اند و زخرو مندی وزیر الوزرای امیر الامرای قاعده وان محفل شهر بار خورشید
 آسمان کامکاری مخزن اسرار شاهی مطلع انوار ظل الهی معروض انکه غلام عقیده التیام
 از خدمت ملازمان کرامی شخص حاصل کرده داخل محالات شد ایشا بنده خاکسباقت
 شعار بوی دل را بر قوم اوجیه ترقی دولت و صفی باطن رنقوش از دایمیت آن شیرین
 مملکت تکریم سلطنت حدیو عهد و بند شورشاهام اولو العزم فلک تمام قوم دارد تقدیم
 آداب غلامی ذخیره نیکنامی اندوخته معروض میدارد ایشا بعض بساط بونبان حضوری
 باریابان محفل فیض کجور سبب معظم امیر مکرّم عیت پرور انصاف گستره قریح مراسم عدل و
 و او قانع بنیان ظلم و فساد و خان خانان بقریب خاقان یار و فادار سردار نامدار میرساند
 ایشا بخدمت فیض حبت عمده الوزرای عظیم الشان زنده الامامی عالمی مکان حسب
 لواهی وزارت صد نشین امارت حافظ مملکت ناصر سلطنت اراکام مجرم الامام نادر و تاجه

شاهزاده
 عالمگیر
 شاهزاده
 شاهزاده
 شاهزاده

امیدار در پرتو انبیا جهان مطاع خوش شمع بر تارک اودوت کیشان پرتو کرمیت طفل کرمیت فکند
 القاب آداب دیگر امرای نامدار نواب نامدار قدرت قضاکت خلد الله
 دولت آداب نیاز و بندگی که شیوه بندگان جمعی است بجا آورده معروض میدارد اعزاز نامه خود
 فرجام ابواب کرمیت بر روی ملازمان دولت کشا حسب لامر عمل خواهد آورد و ایضا
 مستطاب معالی القاب دایم اقباله آداب تسلیمات فدویانه تقدیم رسانیده عرض میدارد
 سرفراز نامه شجسته انجام و ساعت سعید اصدار عزت آورد و بطریق نفاست قلم فیض تو
 تواند گرفت ایضا ^{مستطاب} مدار فلک جناب خورشید کمال دایم عدله تارک نیاز بخار
 عجز گزاشته بر من مطلب میروار و کلدسته کلستان اتصال یعنی نامه عزت و اقبال در دوا
 محض و زمان سعود و برادر است فرمود حسب الارشاد کرمیت خواهد بست ایضا نواب
 نامدار خداوند خدایگان زاده الله افضل خاک اقدام خدام درگاه و الاسریم چشم عبودیت
 نموده ملتزم سنیا ندنامه والا پروانه معالی در باب تردد محالات و امداد تقاوی سرفراز است
 حسب الارشاد سربو تجاوز خواهد کرد ایضا نواب نامدار پرتو مرشد خداوند نعمت
 سلامت چهره ارادت را از خاک عقیدت آبرو بخشیده التماس سیدار شفق خاص فیض
 درباره تقسیم تنخواه سوار و پیاده پرتو و دافکنده نجی که قمر زده کلک هوا بر سلک شده افتاد
 الله تعالی بچنان بعمل خواهد آمد القاب و آداب دیگر خواص روزگار
 خاصا و الاسان قب بلند مراتب ظلّه بعدای آداب بجهت سانی سده جاه و جلال معروض شد
 و مارنی گاه والا آنکه دیباچه دولت و اقبال پورو مینیت آمو مفاسد بخشید و لوح صفوت و صفای
 یعنی کتاب عالی حضرت قدر افزای کترینان کردید ایضا خان صاحب کرمیت فرمای بنیان زندان
 قدر افزای کترینان سلامت بعد تقدیم تسلیم عبودیت که طریقه ملازمان فدویت شعار است
 معروض باد و صحنه فضل و کمال به نزول فیض شمول مهابات گوناگون عنایت فرمود ایضا
 خان صاحب و الا نشان فیع المکان سلامت پیش از راضیه فرسای عبیه عظمیت و اقبال

بعضی باریان چنانچه در سیرت خطاب به هیئت مضمون و کتاب عظمت مشون کاتبی
 الشما و نزول جلال فرمود **ایضا** خان صاحب خداوند نعمت غریب پرور سلامت بعد ایل
 قوامین عقیدت و ارادت که سرمایه بلندی و پیرایه ارجمندی است مکشوف رای اشرف میگردد
 پروانه الطاف الگین بور و بهیئت آمو و ممتاز گردانید **ایضا** خان صاحب فیاض جان تم
 دوران سلامت بعد تنای ملازمت کثیر المفاخرت و آرزوی خدمت وافر الکرامت صمیم
 خوشنظر و اصح باد در آبادی قریات فزاری یوافقی مضمون فیض مشون پروانه عالی
 اجرای کار نموده شد **القاب و ادب** میرزا **ایضا** صاحب
 فیض بخش عالم و عالمی سلامت بعد ادای بدایای آرزوی نیازمندی و اسحاق
 تحاقف تمنای ستمندی بر آئینه ذهن صیانی روشن با شقه فیض هر رفته و رفته لطیف
 تاج اقبال بر تبارک ارادت کیشان نهاد **ایضا** صاحب مرجع امور انام و جمیع
 خاص عام و ام شمشیر و دولته غایت اطاعت بدوش عبودیت کشیده عرصه دار و ناسه نامی
 و صیقل گرامی بوصول لطف ستمول غت و حرمت بخشید **ایضا** صاحب سرایا علی
 احسان سلامت خلقه ارادت بگوش عقیدت انداخته بحجاب و استکان امن و دولت عز
 میدارد مقام و صفت شریف و متکلمه لطیف و ارشاد اوقات شرف و رویشید **ایضا** صاحب
 امیدگار نیازمندان پشت پناه یکسان سلامت بعد و عا طلع و نیر دولت اقبال زافق حجاب جلال
 بخدمت فیض بهیئت گرامی شنید و الانامه مفاخرت آیات منزلت و مرتب بخش خانه زاد
 گردید **ایضا** صاحب شوق شفیق و کر مفرمای بهیئت سلامت از خادم و نیر که
 بوظائف خیرخواهی و او را و دولت پرتوی بدام موقوف میباشد عرض معروضه بدرجه بر
 باد نوازشنامه عالی قدرافزای بندکان صمیمی شد **القاب و ادب**
 عظام میر صاحب خداوند نعمت نقا و دمان سیادت ام اقبال از جا کافیت شعار
 جان نثار و نیت آثار بر صمیمی نظیر ملازمت تقدیر نیت روشن و موی امیسا در هزاران تقاضا

موجب افتخار عقیدت کیشان کشت **ایضا** میر صاحب بن سادات عظام و خلاصه
 شرفای کرام سلامت بنده عقیدت کیسش دولت اندیش پیش از گزارش آداب و عفت من
 سیدار و ملاحظه نامه والا مرتب فرق ملازمان خیر طلب بر فلک رسانید **ایضا** میر صاحب
 قبله فیض رسان خاص و عام سلامت خیر خواه ترقی طلب سرایا ادب پس از تقدیم مر
 نیاز و تبلیغ مراتب عجز و انکسار منکشف رای احسن میگردد و نواوه حدیقه اقبال کلمه
 چمن افصال یعنی گرامی نامه ظاهر و دولت شود فرمود **ایضا** میر صاحب امید کا
 و کامرانی محتسب **ایضا** میر صاحب احسانه بحسب عفت و دولت روش بخیرت ملازمان
 سرکار عالی اقتدار صیغ اوقات می گردد و خرید و دولت و اقبال یعنی پروانه گرامت
 نشانه بصورت فیض نشو و انواع الغل عثمانیات بخشید **ایضا** میر صاحب به خداوند
 فیض بخش فیض رسان سلامت از غیر سگال ترقی طلب که چنین نیاز بسجود و منقش دارد
 بر خاطر قدسی مناظر و طبیعت حق طویت ظاهر و با هر باد عثمانیت نامه جانان فال رسان
 استعدا و اوقات اشرف بر مضامین مرقومه مطلع گردانید **القاب و آداب**
قاضی مسند آرای دار القضا مصدر صدق و صفا قاضی ملام مرجع امام **ایضا**
 آدابی که در خوارین کمترین است بخیرت ملازمان حضور بجا آورده معروف ضحیدار **ایضا**
 قاضی القضاة رفیع الدرجات سرایا حسنات دایم قضاوه آداب نیاز مندی که سعادت
 کونین در مضامین تقدیم رسانیده عرض می نماید **ایضا** طهر ملت برضا نصیرت
 غلام مرجع مرام کفیل امور کافه انام عظم الله شأنه نقوش عبودیت را خط سرفراز
 ساخته التماس بنیاید **ایضا** فیض ملت شفا شریعت آنا خسته صفات را داد الله
 خاکپای بندکان خاص محل الجواب چشم صورت بین نموده بنوک قلم می آرد **ایضا** محرم
 کمالات مسینه شمع سعادت شریعت دایم نرگشته بعد اشتیاق ملازمت سرایا انجاست
 بکشوف رای برضا ضیائی سیکرد اند **القاب و آداب مفتی** مفتی احکام

شریعت غرافتوی نویسن ملت بیضا صان الله عزته و حرمته بعد از روی خاکبوسی قدم
 شریف عرض مینماید **ایضا** ناسک مناسک عدل و داد سالک مسالک صدق سواد
 زاد الله صدقه و عدله مرا سم آداب فدویانه که موجب افتخار دارین است عرض نموده
 عرض میدارد **ایضا** راستی شعار راستی کردار فرمان وای دار القضا مفتی بی دریا زاد
 دیانت او عیبه از یاد دولت روز افزون روز و شب در زبان ساخته بعض میرا **ایضا**
 مروج مسائل شرعی ترجم اخباریم مفتی دین تابع شرح مستقیم دایم طلبه آباده است و مستند
 بوده بعض میرساند **ایضا** افلاست بینا عفاوت دستگاه علم او شریک کنش
 قائم و دلته از تکلفات رسمی و **ایضا** کفنی پهلوتی ساخته عرض میدارد **القاب و**
آداب علما و فضلا مجتمه فضائل و کمالات محرم اسرار احادیث و آیات زواید
 تحقیقاته خاک پستانه شریف سمره دیدن دل ساخته باز قائم طلب ضروری می در آید **ایضا**
 فضل العلماء و اکمل الفضلاء زین ارباب معقول و نقول خلد الله علمه و فضله و عیبه و فضل و
 کمال بلوغه دل نیاز منزل مرقوم ساخته بعد عامی پر دازد **ایضا** عمده العلماء و قوه الفضلاء
 حقائق دین قی دقایق شرح متین ام علمه و فضله او را و عقیقه و شغال ارادت و طیفیه و
 نه را ساخته عرض مینماید **ایضا** مقتلای ارباب علم و فضل پیشوای اصحاب عقل و نقل دم
 فیضه مدرسه عبودیت را بدرس نیامده و نقی داده عرض میدارد **ایضا** کشف علوم شریعت
 و صاف فنون حکمت و مطلقا له ارجح القیید و صادق الارادات بعد عرض تسلیم سجد
 بندگان حضور موفور الرزق میرساند **القاب و آداب فقرا و مشایخ کبار**
 طریقت شعا حقیقت آثار قوه السالکین زبده العارفین دایم کشفه بعد تسلیم عیبه
 تقدس تبه عرض میدارد **ایضا** مجمع انوار الالوئی محرم اسرار جبروتی صاحب
 مکاشفه و شاهده زاد الله معرفه آداب خادمانه نجبا آورده عرض میدارد **ایضا**
 حقیقت مآب طریقت امتاب مصدر برکات و حسنات عم فضائله ناصیه عقاود

له الله عزته و حرمته
 بعد از روی خاکبوسی قدم

بر تخت تاج فلک نشیانه گذاشته التماس مینماید **ایضا** کاشف اسرار ملک ملکوت
 ناظر انوار تقدس جبروت خلد الله کرامته از بساط بوسی بزم حضور الوار سعاد و قنیا
 نمود و التماس مینماید **ایضا** مجمع علوم روحانی مور و فیوض سبحانی نقطه و اثره
 نکتہ کتاب کرامت زاده و دانه فقره تبارک نیاز بر بنده رسوخ اعتقاد گذاشته سبحا خوان
 حاضر عرض مینماید **المقاب و آداب** که فرزندان بوالدین ^{و گاه} فرزندان
 می نویسد قبله امانی و امان که جوید و افضالی و ام اشفاقه بنده و فاکیش
 ارادت اندیش ^{بیش} تعلیمات عرضیدار و از ^{بیش} حقیقه کامله کمترین فرزندان را
 عزت و جاه افرو **ایضا** قبله حاجات دینی و دنیوی و ام اشفاقه بنده از تقدیم
 شایسته که در عین سعادت کونین افتخار دارین است بعضی طلب می پردازد و سر و قدر دولت و
 اقرون یعنی والا نامه نیست مشیون بشرف و رو و شفقت آمو و مشرف گردانید **ایضا** قبله
 اعظم ایام و کعبه کابران نام و ام شفقت بنده و دولتخواه ترقی طلب کمترین فرزندان بعد از مادر
 مراتب کور نشات عرض مینماید عنایت نامه نامی بهره و حصول افروخته **ایضا** قبله حقیقی
 محازی کعبه صوری معنوی و ام اعطایه چنین نیاز بخاک عقیدت و سوگوشتن رای اقد
 میگرداند و محبت نامه طفت شامیه که کمال شفقت مرقوم شده بود عزت و خصوصیت بخشید
ایضا قبله دو جهان و کعبه جاو و ان خلد الله تطل شفا و ناصیه و نیاز بسجود ارادت
 منقش ساخته عرض می نماید مفاوضه شریف و رو و مفاخرت نمود **ایضا** قبله فیض
 و کعبه اکمل و امانی سلامت بعد تنامی حصول دولت آستانه بوسی ملازمان حضور
 عرض میرساند حیقه عظامی اصدار افتخار رفود **القاب و آداب** که فرزندان
 بما و بر می نویسد حضرت والدۀ ناصیه من است شفقتا بعد اای مراتب تسلیمات
 و گزارش مدارج کور نشات بعضی پستاران بساط خصیت مینماید بنده شفیقه بر تو
 نسبت **ایضا** حضرت والدۀ بنده کمترین نیاز و اشفاقه قبا و فرزندان کمترین عقیدت گزیدن

کتابخانه

کتابخانه

بعد از از او ارم رسوخیت و پس از اظهار ارم عبودیت مکشوف ضمیر او میگرداند و از این
 شمامه در عین نظر سرفراز ساحت **ایضا** حضرت مخدومه معصومه ^{علیها السلام} است اعطای
 بعد از مظلالم عنایات عالیة و تفضلات تعالیة بر ضمیر عاطفت تجر و روشن و بود و اما در حقیقت
 بر ایون مبارک مصنون سعادت و این بخشید **ایضا** حضرت والدۀ مشفقۀ زنده العفا
 و المخطات زاده الله اکظم انظار اقبال و سایه فضل تبارک نیازمندان عیون کس
 مستدام باد الطافنامۀ شفقت بود و در و قبال او را ^{علیها السلام} حضرت والدۀ مشفقۀ زنده العفا
 محبتش خلد الله عظمتها بر این ^{علیها السلام} عظمی و بر این عواطف کرمی از ^{علیها السلام} عظمی و بر این عظمی و بر این عظمی
 نموده بخیر مستجاب بار یافتگان حضور محبت کجور نیرساند عاطفت نامۀ کرامی شرف امتیاز گرامی
 فرمود القاب و آداب که برادران خردیه خواهر گلزاران میگویند
 همیشه صاحبۀ عقیقه مستوره روزگار و است عیونها بعد از زوی مدایع عنایات تبارکی
 و مراتب عواطف فراوان که سعادت و این در و مضرت بعض احوال می پردازد
 پیش سعاد و طغرائی فضیلت در حسن اوقات کمترین برادران را متفاخرت بخشید
ایضا همیشه صاحبۀ معصومه و در آن سکنها الرحمن بعد تمنای حصول دولت ملکات
 سرافاقت بر خمار قدسی نظائر خدمۀ عالی منزلت و اتمح و لاج باد کرامت نامۀ نعمات
 شمامه شکر محالات خیریت سمات بود انواع انواع مباحات بخشید **ایضا** همیشه
 مخدومه محض رات سر اوقات عصمت زاده الله احسانها بعد استحصال سعادت بگزاین
 نیازمندان مکشوف رانی خورشید ضیای میگردد اندیشال بیشال یعنی نامۀ تقدس شمامه
 مستمن بر کوائف یومی آن طرف قیام قیام عزت کونین بخشید **ایضا** همیشه صاحبۀ
 فرمای کمترین برادران و است اخلاقها مطمح انوار ارحم و طم الطار بکارم بوده و عن
 میدار بود و در حقیقت ساینه و نسیقه نامیه عالم عالم سر فرازی رنمود **ایضا** همیشه
 سر اعلو طفت و سر اسرار الطاف صان الله عز و جل از انواع الطاف بکران و نفا

اعطای سبلی پایان مشام بندگی را معطر ساخته بجزیت خادمان عقیدت توانمان و
 آنکه کتاب الطاف مشون و خطاب اعطاف مضمون محتوی برحقاق حالات حشر
 آیات شرف و رود نمود القاب و آداب عموم و خصوص و در خطای صاحب
 منظر الطاف و مصدر اعطاف و ابرت فضا بهم بعد طی تکلیفات رسمی و رسمیات تکلف
 ایک عزمی بر خاطر اشرف مخفی و محتجب نماند آنچه در نامه شکیب شمامه انوالا نسلت فرمود
 بود مشرو و واضح گشت ایضا صاحب سبلی اشفالی و ربایه سلامت بعد عرض
 مراتب نیازمند و در خطای سبلی ستمندی و ستمش کنایه و شید شماع و صحیفه سبلی
 بود و در فضیلت آنکه و ایواب شادمانی گشاد ایضا صاحب منظر برکات و
 حسنات عمده و احسانه بعد اظهار لوازم عبودیت و ابراز رواسم سوختیت را ایت
 ارادت بمیدان عقیدت برافراشته و آیات عبودیت برنا صفت فدویت نکاشته و
 حالات عرض میدارد کوالف مرقومه صحیفه کرامی و رقیقه نامی واضح و لایح گشت ایضا
 عمو صاحب قبله صوری معنوی دام حسانه و برکات بعد عرض مراتب و التماس و غیره
 که ذریعه افتخار و بیان است به ترقیم کوالف یومی می پردازد حقائق مندرجه بنمونه استیقه بر منصفه
 بود و بعد ایضا عمو صاحب به نیازمندان و کعبه تمندان سلا بعد اظهار نیاز و فیه و ابراز
 آمین و عجز و التماس مینماید چگونگی واردات آنجانب که کلک توجه سلک آورده بودند و در
 رسید القاب و آداب مولی مامون صاحب جوفرمای بیکران و الطاف کبابی پایان سلاقت
 انوالا فیوض از محفل نشینان تقدس منزل نموده بموقف عرض باریافتگان حضور سیر ساند حال آوا
 بود آن سبلی تقدیر از عبارات عنایت نامه الطاف شامظه بر و با هر گزید ایضا مامون صاحب
 خداوند خدایگان که طالع بعد تقدیم مراد خود متکذری و تلمیح لوازم فرمان برداری و عجز
 پذیر میسرین نام و نامه و ابراز است سپهر مرتبت که نامزد احترام شده بود اصد اعطاف و برکات و ایضا مامون
 صاحب التفت و در امر حسب طالع و ابراز دولت و وفای کمالی و تقدیم بر نیاز و عجز

۱۱

۱۱

مینماید اعزاز نامه شفقت آثار وصول التهاج مشمول قدر افزای کمترین گردید ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو ^{نسخه ۱۱}
 در بعضی نیا زمندان سیله یکسان ^{نسخه ۱۱} غلطه کمترین عقیدت نظام بعد اظهار مراسم ^{نسخه ۱۱} و کسار
 بعضی عقیده نشینان فلک تبه میرساند صحیفه شریف و قیمه لطیف متضمن هر چگونگی حالات و
 سمات خرسندی خاطر بخشد ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو نصاب صاحب سزا با الطاف و اشفاق و امان
 اقباله از خادم راسخ العقیدت بعد ابلاغ مراسم نیا زمندی مکشوف خاطر ^{نسخه ۱۱} و کسار
 با و حالات مرقومه نامه ^{نسخه ۱۱} و از حرف کوف واضح گردید ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو و آداب و ادب
 بر او صاحب علی منزلت ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو و کسار آرزوی توبه ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو و کسار
 دائره تحریر خارج است با ظواهر و محاسن و اوقات شریف میگرد و بود و غایت نامی
 در این مضمون آن تقویت ظاهر و باطن گردید ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو و کسار و در آن حقیقی و حجاز
 سکا بعد تحصیل ولت خاکبوسی قدام شریف و واضح و لایح خاطر قدیمی میگرداند با صد اصفاء
 عظامی و در آن مطالب مرقومه آن خیلی عزت و تجار حاصل نمود ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو و کسار و شفق احوال
 برادران سکا بعد از ولت و ملازمت را با کثرت عرض میداد و شرفنامه فیض شریفی گردید و دل شایه
 انتظار و چارداشت و در وقت ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو و کسار و در آن قدر افزای متبسان سکا
 بعد حصول ولت آستانه بوسی که سعادت ابدی و در مضمون شریف امی انور با کتاب الاوصاف
 یعنی صحیفه بزرگی انشام خاطر و التهاج با طرخشید ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو و کسار و فیض انساب غلطه اند
 صادق الالوت بعد سلام نیا زکشف خاطر و با مقاطر با و نامه شرافت آید فیض لطافت الکر
 در و دنود القاب و اب که کشاکش و ان ماستاد می نویسد مصدق باری معانی
 شوارق فیض سانی منبعه الجود الاحسان حضرت استاد و مرقومه فیضه صمیمه عقدا و بسجود عبودت رسانیده و
 فرق نیاز را کل تسلیم نیست بخشیده معروض خدمت شاکر و ان والا تربت سید و از جناب فیض
 تحصیل حاصل کرد و بفرجانی رسید ^{نسخه ۱۱} ایضا نامو و کسار و در آن قدر افزای متبسان سکا
 حسب طر صورت بند و چنانچه حامل قلم نیا فیض عظمی و در آن قدر افزای متبسان سکا

ساخته باشند ^{۱۱} ایضا مخدوم الانام مرشد خاص و عام و قیقه شناس معقول و منقول است حضرت
 مخدومی و ام جنانیه بعد اقتباس افرا فرمودند ایشان آفتاب نشان ملازمان گاه والا و
 کلینی تسلیم از بهار فیض تبار خداوان درگاه معلی بعض مقاصد ضمیمه عقیدت پذیری و آرد فراز
 نامه حقیقت آگین و صحیفه کامله طریقت آئین بود و فضل الهی و فرق نیازمند را بر آفرین
 رسانید از دریافت خیریت و ادراک صحت مزاج اقدس خرسندی حاصل کرد ^{۱۲} ایضا
 علمای را که از منشأ فضل الهی عالی اقتدار حضرت استادی ادام ^{۱۳} علیه و فضله حضرت
 ارادت و بدیه عقیدت بخدمت مستفید از خدمت بگناینده باظهار مطلب لای بدی مسکو
 پس از بدت بدی نامه عزت بخش و حرمت افرا و در فتح ^{۱۴} بدی یافت اخبار کلی و جزئی
 طمینان کلی و جزئی حاصل شد چاکه تا حصول ولت ملازمت بعنایات ناخجائیت است
 سر فراز شده ^{۱۵} فصل دوم در بیان التقاب آداب آشنایان و برادران
 قرابتی و نسبتی که مرتبه شایسته و دارنده برادر صاحب مشفق مهربان قوت باو
 برادران سلمه خاضر و غائب آیند و از مطلق و تفقد خود دانسته معلوم فرمایند و دست
 از نامه و پیغام فرحت التیام سرور الوقت نگشته موجب تعلق خاطر است برخلاف گذشته
 آینده را نویسان حالات خیریت آیات باشند که طمانینت قلبی از آن حاصل شود ^{۱۶} ایضا
 برادر صاحب چه نمای فراوان و تفقد فرمای بی پایان سلمه بعد ابلاغ مراسم دوستی و چندی
 و انظار مراتب اتحاد و یکتائی معلوم و مفهوم فرمایند ^{۱۷} سبب محبت عنوان و مکاتبه سر سامان
 در او ان اسعد و رور فرحت و عشرت نمود ^{۱۸} و سرور ساخت ایضا برادر صاحب
 گشت و کرم فرمای مهربانی و در سلامت بعد سلام سنت الاسلام آنکه از دیر باز طبیعت خلایق
 طوایف متعلق آنطرف است موانع عدم ارسال ^{۱۹} و رسائل عز از استقامت مزاج شریف هر
 دیگر مباد ^{۲۰} ایضا برادر صاحب با اشفاق و سرور اخلاق سلامت بعد اظهار مراتب از ویاد
 مودت ^{۲۱} ایضا آنکه عرصه بعدی گذرد که از حالات خیریت آیات اطلاعی دست نداد

این معنی باعث تفکر و تدبیر است نسبت به احوال خود را ترسیم فرموده باشند ایضا برادر صاحب
 اینصابت بجنس من و طراوت آفرای گلزار عطف و سلامت بعد از طالع شرط الطراوت
 ملاقات که پایانی ندارد مشهور در ای اتحاد و پیری با و متفاوت و ستر سیمات و مکاتبه نشاط با
 بر تو و و واقف کند مطالعه آن صحیفه صحت و تندستی طینان کلی حاصل شد القاب و
 آداب که آشنایان هر قوم را می نویسند خان صاحب قدیم الاحسان
 و عیلم الامتنان سلامت مدت مدید و عرصه بعید منقضي میگردد و که از دریا تجرید می فرج
 صحت استرناج و استرناج خاطر دست نهاد و نهادن لک آبی سکه و تر صد که از کبر رگلات
 خیریت آیات شادمان سبک باشد ایضا میر صاحب عالی آرد و الامتین سلامت
 آرزوی ملاقات عظامی و تناسلی موصیلت گرامی چندان نیست که شجر قلم در آید پس
 آنکه بر ترقیم کوالف ضروری پرداز و نامه والامه السلام آن عالی قدر و حصول خیریت بر طبق
 ارقام شریف و مقدمه معلومه حتی المقدور سعی خواهد بود ایضا شیخ صاحب حق مهربان
 تققد فرمای بی پایان سلامت تناسلی موصیلت و آرزوی کمالست و قید قلم آورد
 آب یا بیکمیل مشت پیمون است پس اولی است که شجر بر مطالب پیش نهاد خاطر مرد از صحیفه
 اخلاص و قیتمه خصاص مصحوب برادر عزیز فرحت بخش خاطر منتظر گردید ایضا صاحب
 سر عطف و سر ایا رفت سلامت بعد سلام موصیلت انجام و پیام موالات
 التیام معروض رای تو و آشنای آنکه بکجهت قرین و قبلا انبساط بگیرد و دوتی و اتحاد
 را آب و رنگ خرمی کشید ترقب که بهرین نسق از خط و کتابت یاد و نشا و میفرموده و نیز
 القاب و آداب آشنایان که مرتبه مساوی دارند و محبتاتی
 و مخلص و اثن و دستداری را و آشنای با صدق و صفا سلامت بعد از استطلاع حال
 خیریت آیات مکشوف ضمیر تو و تخمیر یا نسجه دوتی و اتحاد مجموع صدق و سیداد و حسن عا
 اصداب و محبت نمود ایضا صادق الاخلاص راسخ الاثنا و کلید کنجینه دوستی و محبت و خیریت

یکجندی سلامت از شد آمد مفارقت و کما یزید با عدت چه کلام و چه طراز از شوق نامستی و
 و داد که قمره کلک محبت سلک شده بود عالم عالم شادمانی حاصل ایضا دوستی و صدا
 آثار عظیم اللطف والاحسان سلامت از دوری ضروری و مجوری لابدی چه علم از دست
 الاسباب سببی ساز که پرده مفارقت بر خیزد از سطرالعمونان ^{خط} صیغفه اتحاد و کمره
 قلم و او شده بود و انبساط خاطر انداخت ایضا محبت حقیقی و مجازی و مستدرک و
 و معنوی سلامت بعد از تحصیل طاقات خرمی آیات مکشوف خاطر باد بوصول ملاطفه
 ریاض محبت و محبتی سرب و شاداب گردید ایضا مجمع کارم اخلاق و صدق و احم و وفات
 سلامت ریاض خلاص با ایضا وقت نیست جا و حیرت التماس اید و اشتیا قنامه اتحاد
 شامه متضمن بر حلال خیرت مال آن صدقیت بیات با صد خرمی آثار خوشوقت گردانید
 انقاب و آداب که شوی ^{خط} الهمی حرز نامتیناسی قرین حال ان ^{عصفه}
 روزگار باد و دنیا و همت خیر العارصین بوده دریافت نمایند مکاتبه سربا ملاطفه قوم مح
 اشتیاق پیدا کنند چه هم گردید ایضا اینس خاطر نمکین و جلیس الازده گین و اتحاد و اتحاد
 خیر الی فطنان ازده معلوم نمایند صیغفه محبت و قمره سرور و نشاط آورد بدیرانیت و مشیت
 گردید ایضا عزیزه و فاکیش صیغفه محبت اندیش و ام اخلاصها حق سبحانه تعالی در پروه عصمت
 نگار داشته بمطالب صوی و معنوی سازند خطوط محبت نموط علی التواتر و رونمودند بر احوال
 مسطوره اطلاع نمیدند ایضا انوس شبهای تنهای سوجب قرار و شکستی از دهنه
 بحر متنها بعد اظهار رتب اشتیاق و ابراز مدارج وفاق آنکه خط مستمط و مقدمه که مقوم
 شده بود و بظن گذشت ایضا چمن آرمی حقیقه و فاداری کلشن پرمی باغ کامکاری و آ
 محبتها در رضای الهی خوش و خرم بوده اوقات پسندیده خود و بختات گزیند و قمره الواد
 صیغفه الوفاق یعنی خط است در عین انتظار وصول بهجت بشمول نمود القاب و آداب
 انکسار و هر خور و نو لیسد متلی بخش خاطر خیرین و تشفی نای باطن نمکین سربا از تعالی آواز

دولت وصال دور مانده و از بزم حضور مجبور افتاده آتش فراق و بازگشت اشتیاق شمع صبر
 شکنجائی سوخته چه نویسد صحیفه المیت و زود فرحت نمود و در بزم محفل ساخته بدعای می برد و از
 ایشا واقف را ز محبت و کاشف اسرار بود سلامت از تکلفات رسمیه تعینا عوفیه
 که شبنم بگلستری می در آید قیامه دلکش و صحیفه جان فراد را شرف اوقات و حسن عات
 روی در و نه بود ایشا محرم حریم خلوت و جلوت سرا یا خلوص محبت فیه سلسله الشهاب باز
 اشتیاق و اشتغال آتش فراق چند آن نیست که زمان قلم در آید یا چار بیدار و واجب الامر
 می برد و از مکتوب جان نواز دلکش نرفتن در حث شمول خود کیفیت مرقوم باد اگر
 رسید ایشا صد در و ده فامر که صدق و صفاد اتم خلط چون کلوک شوق وصال
 بهجت تاملی که از بحر خارج است عنان سمن قلم را زین وادی عطوفت ساخته بدعا گیرد
 ملاحظه لطیف و مکاتبه شریف رسید باعث سرور و شادمانی گردید ایشا سر مایه زندگی و پیرایه
 فرزندگی سلامت التهاب شاعلی دوری و اشتغال نواز مجوری بخوبی نیست که بحر و
 تقریر و نثر آید لاجرم مقصد می در آید مکتوب مرغوب القلوب در ساعت شمس جلوه
 استحصال داد القاب و آداب که عاشق معشوق نویسد غنچه
 نو مید کلاز خوبی نوباد و نور سیده باغ محبوبی را و دیده عالم عالم آرزوی محبت
 حضور و جهان جهان ملامت موقوفه بر ملازمان حاشیه قرن اطهار
 عرض احوال کثیر الاختلال مینماید تا از خاک استانه شریف سر مینه دنیا بچی چشم ظاهرین
 نمشیده قسم بکستان حسن که اشک رغو آنی مهره سرخ بر لبها طاهره زرو چیده و این شجر
 حسب حال از خانه مرغان بر بیاض دین گریان نکاشته سمیت ز سر یکدشت بی تو
 چشمم یکی از سر گذشت می توانی است ایشا زینت بخش بزم رعنائی شمع افروز و مجمل
 زیبای تو را کعبه و جبهه شتیاق هم آغوشی و آتش آرزوی همدوشی متابع جبر شکنجائی و
 تاب توانائی چند آن سوخته نفس هربا نداده که اثر می یافشانی از آن عالم وجود یافته شوهری قیام

نکته

از ایام مهاجرت و لیالی مفارقت برین بیدل میگذرد و چه نویسد الرضا باد و چه
 میخانه تغافل مشربی دایم بر دوش صیدگاه خود مطلبی و فقه الله و صلیه شرک نیاز دارد
 پابوسی ناز رسانیده و دین داغ دل را بر آه انتظار وصال روشن گردانیده التماس سدید
 نامه الطاب انما و حقیقه اعطاف نما و رو بهجت نمود کاغذش مرهم زخم دل و سوا چرا
 سرچشمه دیدار شتاق ساخته ترقب که همین منوال از نگارشش خصال رفع الهم و در
 دفع قلق مجوری نموده باشد انتساب و آداب که معشوق بعا شوق میجو
 شوریده دشت محبت و آفتاب وادی محبت را و الله شقیه مراتب اخلاص مدارج اتحاد
 روز بروز در ترقی باد از شنیدن جذبه عشق و شورش سودابی اختیار خاطر
 است مادام که دلش وصال فائز گردد و به قیقه داغ و تصفیه قلب کوشیدن خروانه
 الرضا سوخته آتش مجوری و افروخته داغ مجوری آفازه الله بمراده آداب محبت لوار
 صداقت پیش رسانیده زبان قلم را بر طلب تریبان می سازد بی وجود با جود آن
 سالک مسالک صدق و صفا و آن نایب مناجیه و وفای محفل حضو و نرم سر و غیر از تکلف
 ثمره دیگر نمی بخشد جلد خود را بر ساند و نهال مراد بر سرین دل نشاند الرضا خانه بردن عالم
 تجرید و حلقه بگوش جهان تفرید دایم عشق بقدر حکام قدیم عشق بر جاوه مقصد و استکمال مشرب
 خصوصیت بر مره عشاق روشن با پیش قلب از حرارت فراق و حقیقت سر سبکی از فطوفان
 زبانی اکثری و خجسته اینقدر نباید و نشاید فصل سوم در بیان القاب و آداب
 بر یکسان بگردان مینویسند بر خود را سعادت آثار سرمایه زندگی اطلال الله بعبود
 آرزوی دین بوسی واضح و لایح با کیفیت شبانه روزی اینجا نبوغی که میگذرد و فراموش
 و سپاس است و مرده صحت عاقبت آن سرمایه سعادت استعدا میبارد الرضا بخوار
 بلند قبال فرخنده فال محفوظ باشد بعد تنهایی در از محبت آثار مشهود با اخبار احاطه بصحت
 بقدری است و غیر آن قهرا بعین امروا ان الرضا بخوار و الا بصاحب خسته طراز الله و

بعد استدعای وجوہات خیریت مخفی نماند احوال اینجا نوعی که دارنده جزو کل سید و سوار
 حد و ثنایست صحت و عافیت آن نوچشم دوام استدعای نماید یضیا بر خود اجمید
 ستوده صفات طال عمره بعد دعای که فایده کتاب خاتمه کلام است بر ضمیر سعادت تحمیر
 ظاهر و باطن با حقیقت یومی اینجا نب بجز از روی مقرون است و حال آنکه خیریت آیت
 آن فرزند خصال شب روز جوان میباشد یضیا بر خود و اقبال آن تار سعادت و آثار و خط
 الهی باشد بعد آنوی دیدار و تمنای ملاقات فرحت شادمانی و مفهوم باد کو انان با و حال
 چنانکه گذشته می گذرد مستوجب شکر و منت است و نیکویشی و عافیت آن ستوده صفات
 پیوسته مطلوب دارد القاب و آداب که ما در ویدر بر این چنین است و سید و سوار
 و نوچشمی هر نایب صحت و پیرایه صفت بر قامت آن نوبهال حدیقه و زینت شده با و از چندها
 با شمع مزه خیریت سرور نگردیده موجب نگرانی خاطر است لازم که پیوسته نویسان حالت
 باشند تا خرسندی و خوشوقتی دست دهد یضیا روشنی بخش دین والدین طال الله و ما
 بعد تحریر دعا فرید عمری که خلاصه طالب زبده نایب است مفهوم باد و خط مستقیم بطالع و آمد
 بدین صحت و عافیت خوشی و خرمی رونمود یضیا بر خوداری قرة العینی سلیمان الله تعالی و ما
 والدین برای فرزندان سعادتمند پیش نهاد و خاطر دارند واضح میگردد اندایر با خطوط مستقیم
 مشعر بر چگونگی حالات صحت آیات رسیدند بطالع آنها خوشی حاصل گردید یضیا نو ویدر بر
 ظاهر باطن و او قدر را و عمر با هر چند که از آیندگان اطراف احوال خیریت مانع است و سید و سوار
 با تخصیص خطی که مستقیم بود و آتصوب باشد نرسیده تر و دو تفکر لاحق می ماند گاه گاه کیفیت
 خودی نوشته باشند کلمه بیان قلبی شده باشد یضیا نو الا بصاعتنا با عافیت باشد
 اظهار مراتب یدیه بوسی طالع با ویدر است که از دو کلمه خیریت آیات صحت سلامت مشعر گذشته
 اضطراب خاطر و علق طبیعت است لازم که در فرستادن خط و کتابت مجموعی صحت و عافیت
 جهد بلیغ داشته باشد القاب و آداب که استناد این باشد از این چنین است و سید و سوار

رب معبود مقارین خیرتهاست و خبر خیریت آن عزیز سرایا تمیز ندادم است و عا دارد ^{القا}
 و آداب که برادر کلان و همیشه کلان ^{بیشتر} همیشه خرد می نویسند
 همیشه صغیره سلمه الله تعالی دعای فردی عمری و ترقی دولت که شبانه روز در زبان آرد
 مقرون اجابت با ذیل ازین خط سعادت نخط مشعر بر ماند و بود و خیریت آنگاه رسید
 بود از آن وقت تا حالت تحریر احوال ایشان دریافت نیست موجب تشویش خاطر
 ایضا همیشه غزیه من و الله عز و جهرا دعای فردی عمری ^{بیشتر} اجابت رسانیده به
 تسلط یافت تحریر مطالب می پردازد و عرصه بچید و مدت مدید منقضی میگردد که از احوال آن
 طرف اطلاع ندارد و لهذا شب روز طبیعت متعلق نمیشد لازم که بر خلعت گذرشته آنگاه
 را نویسان حالات باشند که جمیع خاطر حاصل آید ایضا همیشه ^{مخصوصا} معصوم
 من دانسته که عمر با بعد تنهای و فردیدار فرحت آمار و آرزوی مکاره تقامی است با تحریر
 حاتم یومی زبان قلم را رطب اللسان میسازد و شمع یافته که طبیعت آنفریره آرد و سه روزه
 بمرتب اعتدال نیست این معنی شمرانده و ملاک است لازم که جلد اطلاع نمایند ایضا همیشه
 معززه محترمه من سلمه الله الرحمن او عید مزید حیات افسردگی اجابت ساخته مشهور و خاطر
 می نماید بموجب درخواست آن محترمه کرن پهل مرصع نوساخت طیار نموده و مستأد
 رسید آن بر نگار و دیگر آنچه مطلوب باشد بی تکلف ظاهر ساخته باشند ایضا
 همیشه صاحب من سلمه الله تعالی بعد اظهار شوق و آرزوی تقامی بجهت تهنیت
 طاهر می سازد و مقرر تعیین تاریخ سعید و تقریر ساعت نیک تابیر شادی بخیر ^{نویسند}
 که نوشته بودند دریافت شد در عرصه دوسه روز و نیم نموده اطلاع خواهد کرد ^{فصل}
 چهارم در نوشتن شقه و پروانه و متشک و فارغ خطی و غیره ^{سفرها}
 آنکاران امتیازی عقیدت شعار عبودیت با خیر خواه بلا اشتباه ^{نویسند}
 عرضداشتی که کرده بود و نظر مابد دولت گذشت و خطی که تقاوتی انحالات و تردد و غیر گنات

شد فصل واجب سه ساله بقولیت تمثیلاً التبیح کیده داده شد باینکه بخاطر جمع تمام مرد
 و آناد نموده مال واجب سرکار سال سال داخل سرکار میزنند و بشنودن ششقات به
 اهلکاران غیر متیاری عزیز القدر را نجان آنند و بیکدیگر و علی صطبل بنام رشتا
 تقریافته کارخانه صطبل تبا به است و اسپان خاص سوار را و بیکدیگر معلوم شد که
 راتب رو برو خود نمی خوانند پس بدانه و گاه چه رسد اگر باینسان اعتماد کلی نباشد و گاه
 و بیشتر چه ضرر آورنده را از خواب غفلت بیدار شود و الا از کارخانه دست بردار کرد و
 خبر شرط است **ایضا** مستحق خدمت میسرور علی بیوم شد که اجناس تشنگی به است
 بی آب تاب میدارد معلوم نیست که در کدام خواب غرق شود و باندیکه بیستی و خوشتر را
 آفتاب دهد و دیگر سباب را نیز در طاقهای بانات کلوخی و بر سر کلاه دارد تا گرم
 نخود و برین باب یکیشناسد **ایضا** عزت شایع فرستاده عدل بنو سی فیلسفای
 متصدی گذرانید ملاحظه نمودم صاف دزدی و تصرف ایشان دریافت شد متصدی
 مذکور برای مواجبه نزد ایشان میرسد این مبلغ از روی مواجبه کاغذ خواهد برآمد لا کلام
 دادنی خواهد شد **ایضا** خان شجاعت نشان سیف الله خان پروانه حضور
 اقدس در باب معافی محصول اسپان که از چاند کیمیه خرید کرده می آرد مع هر کاره
 میرسد در آشنای راه از چوکی و پیره هوشیار باشد و مبلغ پانصد روپیه را بصدوی برآید
 خرج اسپان و پنجاه سبایسان فرستاده شد در انوب شهر وصول باید کرد **ایضا** شش
 شیخ محبت علی ششمینده هزار روپیه مع بیک تحلی هوایان کشته و بخت راس انگلی
 شیشی عطر کلاب غیره اجناس متفرقه مسئله آن عزت آثار رسید ملاحظه درآمد بسیار
 اقامه موجب خوشی خاطر گشت پروانه معافی یونیه متصدیان حال متقبل گشت
 براون علاقه سرکار خیر آباد بداند ظاهراً دریافت شد که معصوم علی تقدیس معلوم می
 مشغول میباشد و از عدم وجه معیشت عیال و اطوارش بحال و باندگی مسری برید نظر بر

یابی بهت نوکری بگذار و عند الطلب حاضر کرده دهم و اگر حاضر کردن نتوانی بفرست آن جواب
 گویم بنابر آن اینچند کلمه بطریق حاضر ضامنی نوشته دادم که ثانی الحال سند بهامضای
 منکه شیرعلی ام چون عزیز الله و رده من در سر کار عاقله کاظم علیخان بر سرشته خاسته آمد
 گردید اقراری نمایم و نوشته میدهم که اگر نامه چیز بی تجماع نقد و جنس از تحویل خودم نماند و یا
 کم کرد و بشرط اشکات ذمه او مال را نشان دهم و از عهده او جواب گویم بنابر آن اینچند کلمه
 بطریق ماضی نوشته دادم که دست آویز بکمال کرد و در خط منکه نواز ساسم ملک علیخان
 چون بهر کار عالی اقتدار رسید امانت علی و عهده سایشی برای تجارت بهت بهت میرزا
 نوکر شدم اقرار مینمایم که شش روز بکار خود سرگرم و مشغول باشم اگر چه بهت بهت بهت
 و یابی رضا مبنی نوکری بگذارم و و ما به ضابطه بهت بنابر آن اینچند کلمه بطریق حاضر
 داده شد که ثانی الحال سند باشد و عند الحاجت بکار خود بفرست و در سرشته
 شادی ساجی و بتاریخ ششم و چهارشنبه تقریب حنایندی و بتاریخ هفتم و چهارشنبه
 ساعت سعید که خدای و بتاریخ هشتم و پنجشنبه عروسی تقریب یافته و بتاریخ نهم و شنبه
 محفل شاد و بزم نه با طشوند رفته بود بتاریخ پنجم شهر جماد الاخری برومجهه تقریب محفل
 شاد و فقر تعیین و تقریب یافته از یک پاس و زبر آمده تا شام هرگاه بمرای بهتبارکی آید و رفت
 اقراری نیم بچینی شویز چهار مجلس یک زوج دو شاه سفید پوشاکی بیل پویه حایر و بیل
 بهت و سنج طول و در عرض دو و در عمق با و بالا خرید شمیر دو و در پویه رانج و در وقت یک
 ثوب مال سفید بمرنگ و دو شاه شمشیر یک عدد و پویه طول و عرض و در عرض و در عرض
 تا بجز از فرخ آبا و معرفت علی خدا سوگرتاریخ دوم شهر شعبان المعظم ۱۲۳۵ و اخل و شاد
 عالی شد که نامه کاغذ منکه نصر الله خان ساکنین بلده لکهنو ام چون بقبال بسلج
 و و در پویه بایت گرومی بویلی سید اصغر علی از نزد بنده حسب الاتفاق گم کرد
 و بسلج بگو بویلی از سید و صوفی نمایم و کمال و در این تاریخ و در این تاریخ و در این تاریخ

که هرگاه قبایله مذکور بر آید بدین شرح اشاره نماید و اگر بعد از آن بر آید و کسی از ایشان سبب
کند دعوی او باطل است تا سبب است بنابراین آنچه که بطریق رسیدن مذکور و گمانه کاغذ
نوشته داده شده که ثانی الحال سبب باشد تحریر فی التاریخ شازدهم شهر ربیع الثانی
دزدی نامه سبب منکه محمد خان سوار همراهی شیخ مسعود ملازم حضور ام چون
کمی که در سواری بنین از سرای با لگرمینو بزدی رفته از قاضی مفتی و چو در هر
خانه گوی که کو تو ال بر گشته مذکور بر کرار بر نی معنی اطلاع باشد برین دزدی نامه مهر و گواهی
در سقراطی که در نزد در چهری بشیگر است سبب باشد تحریر غره دیکه سبب سببی
سقطی نامه سبب منکه شیخ شاد الله سوار همراهی عظیم الله خان ملازم حضور ام چون
سبب شهر غره زین سبب سبب در کبیت گنج از قضا آبی سقط شده داغ و دم بریده نزد خود
نکاه است هر گز از آنکه قضا ال و بیا گمانه چو تره و غیره آگاهی باشد مهر و دستخط و گواهی
برین سقطی نامه سبب ثبت نماید تحریر تاریخ پانزدهم شوال سبب سببی غرق نامه سبب
منکه مرزا الله علی سوار همراهی میر عطاء الله خان ملازم حضور ام چون بنده از سلطان
بلکه سومی آمد و ارشانی راه در ناله کاند و سبب طغیانی آب و کثرت بارش سبب سبب
سیاه زانو که در سواری داشت در آب فرو رفت از غنیداران قریات و اطراف ناله
مذکور هر که بر این حال مطلع باشد بر این غرق نامه دستخط کرده و بدین تحریر فی التاریخ هفتم
شهر حجب سبب سببی چهره سوار محمد خان ولد اعظم خان بن سعد الله خان سوار
همراهی شیخ احمد ملازم حضور کند و از پیشانی میس چشم بلند بینی ازین سبب
کلیه از چشم شمشیر که چپ سبب سبب ملی نیم تاریخ یازدهم حجب بداغ ران سواری سبب سببی
ماده نعمت الله و شیخ نعمت الله بن شیخ کریم الله همراهی محمد نواز خان کیمیدان ملازم
حضور کند هم کون بلند بینی فراخ پیشانی میس چشم لیش ثروت سیاه داغ و دندان و بر کلک را
تاریخ نیم شهر صفره تصدیق در نیم در نیم در بعضی خطوط ضروری

[illegible]

شدم بنابر این اینچند کلمه بطریق عاقلانه نوشته دادم که آینده را سنبداست طلاق
 موجب تحریر این مقال باعث تفصیل این اجمال آنکه چون سماء انور خاتم که از غرض
 سال بر طبق شرع شریف در عقد من بود و درین سماء مذکور در رضا و محبت طلاق
 بانه دادم و در حق او لفظ طلاق نگفتم و آنچه هر شرعی بود و حواله سماء مذکوره کردم پس
 بعد از آنکه ایام عدت مختار است هر گاه که خواهد شوهر کند بنده را هیچگونه از و تعرض نیست
 بنابر این اینچند کلمه بطریق طلاق نامه نگاشته دادم که ثانی الحال سنبداست
 توبه نامه **بسم الله الرحمن الرحيم** اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتُوبُ اِلَیْکَ بِکُلِّ ذَنْبٍ کُنْتُ فَعَلْتُهِ **سُبْحَانَکَ**
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبِکُلِّ ذَنْبٍ کُنْتُ فَعَلْتُهِ **سُبْحَانَکَ** اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتُوبُ اِلَیْکَ بِکُلِّ ذَنْبٍ کُنْتُ فَعَلْتُهِ
اَلَا طَهَارَیْ وَالتَّوْبَةُ اِلَیْکَ موجب تحریر این قرطاس آنکه درین وقت
 مسعود و ساعت محمود و فیض مشیون آیه کریمه یا ایها الذین امنوا توبوا
 اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا و بمصدق حدیث شریف الثَّابِتُ مِنَ الذَّنْبِ کَثْرٌ
 لَا ذَنْبَ لَهُ تَوَفَّقَ اِلَیْهِ وَ سَعَادَتٌ نَامِتْنَاهِیْ قَرِیْنٌ حَالٌ فَرَحْنَه مَالٌ اِنْ مِی
 یال گردیده یعنی از جراتم گریه و معاصی صغیره مثل خمر خوردن و باختن قمار و زنا و کثرت
 و یختن خون ناحق و دیگر منیبات توبه کردم و قسم خوردم که من بعد دیگر کرد امور نامشروع
 نکردم و با دیگر ترک منیبات و محرّمات نشوم امید از جناب **سُبْحَانَکَ** اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتُوبُ اِلَیْکَ بِکُلِّ ذَنْبٍ کُنْتُ فَعَلْتُهِ
 الذنوب آنست که توبه این عاصی بر معاصی قبول گردد بنابر این اینچند کلمه بطریق توبه نامه
 نوشته دادم که سنبداست و کالت نامه موجب تحریر این کتاب باعث تقریر این خطب
 آنکه درین ایام سعادت فرجام فیض ملت مآب کمالات انتساب موکو عبد العبد از طرف خود
 بحالت صحت ذات و ثبات عقل و کین مطلق گردانیدم و در محکم لغت بنویسید که اگر چه چنانچه از
 محتاجا معاند خود نمودم یا کجایانست و یا نه و یا چه کرده ام و چه نکرده ام و یا چه کرده ام و چه نکرده ام و یا چه کرده ام و چه نکرده ام

اینست
 خدای تعالی
 برین کار
 مسلمانان
 قیامت
 و جهت
 بزرگواران
 کشته
 سواران
 و بزرگواران
 پاک
 شان
 سلطان
 مسلمانان
 رجوع
 سوی خدا
 رجوع خالص
 مسلمانان
 کنند
 که پیش آن
 نیست
 نیست
 با

صواب دید خود و عاقلان من و کل الفضال نماید آنچه خوب زشت بعمل خواهد آورد و بنده را قبول است
بنابران اینچند که بطریق و کالت نامه نوشته داده شد که ثانی الحال باشد و بعد از حاجت
بکار آید از او نامه الحمد لله الذی جعل العتاق سبب العتق من النار
و الصلوة و التسليم علی رسول الله و آله و اصحابه الاحبار و ذرئهم الا طهار
بعد حمد و صلوة و غرض از تحریر این و توفیق صحیح و صحیفه شریعی که تاریخ و هم حسب المحدث
هجری حیدر قلی را بهضمون حدیث نبوی علیه السلام من اعتق رقبة المؤمنین او المؤمنة
اعتق الله کل عضو عضو من النکیر برادر از او کردم و مطلق الکمان نمودم اکنون نام
پاسا را بر حق و ضم شست هر جا که خواهد بود و هر جا که خواهد نماید هیچ کس را در این باره
از او نمی رسد از فروختن کسی فرزند یا کسی فرخته نباشد شود اگر کسی بگوید یا بعد از این
در آید بطل و نامشروع و کاذب و نامشروع است بنابران اینچند که بطریق از او نامه نوشته
داده شد که ثانی الحال سند باشد وصیت نامه الحمد لله
و رب العالمین و الصلوة علی خاتم الانبیاء و المرسلین و التحیات
علی آله و اصحابه و جمعین برنجایی و شرفای عصر خصوصاً بقاضی و مفتی
و مشولی شهر و دیگر اکابر شریعت که بوجو فیض آموخه خود زمانه حال را آراسته و پیرایه
سید انداختی نماید که تاریخ بست و هفتم شهر رمضان المبارک ۱۳۰۳ هجری بر خوار
جعفر علی همیشه زاده خود را از او الله عز و قدره که در فرزندی گرفته بریت باطن پرورش ظاهر
نمودم بر جمیع اشیاء و نقد و جنس و باغ و حیوانی و زمینداری و فروش و خرید و هر چه که در دنیا
حیات بقضه ملکیت خود میدارم و بلا شرکت غیر بران قابض و مبتصرن هستم و وصی خود
و قائم مقام خود نمودم و در زندگی خود و بصری تصر و ثبات عقل نداخالت و او هم کسی بعد
حق می کند برضا و رغبت خود و این و دایم بخشیدم و بهر کردم و وصی نمودم بنابران اینچند
کلمه بطریق وصیت نامه نوشته و او هم که سند باشد است و نامش باشد و آنچه بدو حق و کوی

سند باشد
است
تاریخ
و بعد از حاجت
بکار آید
از او نامه
الحمد لله الذی
جعل العتاق
سبب العتق من
النار و الصلوة
و التسليم علی
رسول الله و آله
و اصحابه الاحبار
و ذرئهم الا طهار
بعد حمد و صلوة
و غرض از تحریر
این و توفیق صحیح
و صحیفه شریعی
که تاریخ و هم
حسب المحدث
هجری حیدر قلی
را بهضمون حدیث
نبوی علیه السلام
من اعتق رقبة
المؤمنین او
المؤمنة اعتق
الله کل عضو
عضو من النکیر
برادر از او کردم
و مطلق الکمان
نمودم اکنون
نام پاسا را بر
حق و ضم شست
هر جا که خواهد
بود و هر جا که
خواهد نماید
هیچ کس را در این
باره از او نمی
رسد از فروختن
کسی فرزند یا
کسی فرخته
نباشد شود اگر
کسی بگوید یا
بعد از این در
آید بطل و
نامشروع و
کاذب و نامشروع
است بنابران
اینچند که
بطریق از او
نامه نوشته
داده شد که
ثانی الحال
سند باشد
وصیت نامه
الحمد لله و رب
العالمین و
الصلوة علی
خاتم الانبیاء
و المرسلین و
التحیات علی
آله و اصحابه
و جمعین
برنجایی و
شرفای عصر
خصوصاً بقاضی
و مفتی و
مشولی شهر و
دیگر اکابر
شریعت که
بوجو فیض
آموخه خود
زمانه حال را
آراسته و
پیرایه سید
انداختی
نماید که
تاریخ بست
و هفتم شهر
رمضان
المبارک ۱۳۰۳
هجری بر خوار
جعفر علی
همیشه زاده
خود را از او
الله عز و قدره
که در فرزندی
گرفته بریت
باطن پرورش
ظاهر نمودم
بر جمیع اشیاء
و نقد و جنس
و باغ و حیوانی
و زمینداری
و فروش و خرید
و هر چه که در
دنیا حیات
بقضه ملکیت
خود میدارم و
بلا شرکت غیر
بران قابض و
مبتصرن هستم
و وصی خود و
قائم مقام
خود نمودم و
در زندگی خود
و بصری تصر و
ثبات عقل نداخالت
و او هم کسی
بعد حق می
کند برضا و
رغبت خود و این
و دایم بخشیدم
و بهر کردم و
وصی نمودم
بنابران اینچند
کلمه بطریق
وصیت نامه
نوشته و او هم
که سند باشد
است و نامش
باشد و آنچه
بدو حق و کوی

می طلبید مصدق اصناف العبا شیخ روشن علی بر نمایی که در ایام خط سالی که خلایق و مخصوصه
 حکیم گرفتار بودند زنی نزد این شهادت طلب آمده ظاهر نمود که من از نسل سادات عظامم
 و این صبیحه خردسال که از خوش میدارم نیز از سادات عظیم القدر است مادر و پدرش شریف
 من را در فرزندی گرفته پرورش نمودم از عصبه چند ماه اوقات بسی بارز و جز که سماه بصر
 میگذردم در نیولازنهای علاقه مسماة مذکوره خوابی بخوابی مرا غبت کسب مثل خود میداد
 که در آن میگذردم و چون پیش می آمدند لبت را میخواستم که چون بفضل الهی تا حال عصمت و عفت
 من قائم است خدمت کسی از شرفای وقت نایم اگر ترویج گیر و عین جناسه این جانب است
 با شماع نهی و قضا شب بجناب فلک انتساب نواب اصف الدوله بهادران اهل احوال
 ارشاد شد که شما بخدمت خود نگاه دارید خواه متوجه خواه بکمال محراب و حضور پر نور مسماة مذکوره
 در خانه داشته و نفقه بقدر مقدار مقرر کرده و آدم چون صبیحه مذکوره او بسن بلوغت رسید
 روزی تقریباً بخدمت ملازمان نواب وزیر عظم و ام آقا به بازن عرض کردم مبلغ دو صد و پیم
 برای کار خیر ادا فرمود و چنانچه بتاریخ هفتم شهر حیرت الحریب شمس العجری بقید و علی نامزد کردم
 و در رمضان المبارک که خطا کرده و آدم هرگز بر نمیخیزد اطلاع و آگاهی باشد جنبه نبینم که
 مهر و دستخط و کوی کرده دید تا می آید با جو و عن الناس مشکو و مستحقا چه فرمایند علما دین و
 مفتیان شرع حقیقت گرفته و دختر او هم شیر داشتند مادر یک قمر مسماة زیب شیر خوانند و دخترش
 بطالع شمس می نامید شیر او پس ترجیح این وضع بان صبیحه شرعاً و ابا باشد یا نه بنوا و جو و مستحقا چه فرمایند
 علما دین مفتیان شرع متین اندر نمایی که سه برادر بود حقیقی شیر بقضای الهی بخت پیوستند و هر که اولاد
 از شیر عقب گذشت اولاد برادران خرفاز اولاد برادر کلان و دختر که هم خود می گذشت و سه برادران
 از تر که ترجیح نمی داشتند در شرع شریف و عوا ایشان بایشان سید یانه بنوا و جو و احوال ایشان
 الحمد لله الذی نور قلوب العارفين بحکایات بحاله و رزق صدور
 اولیای و بصفت کماله و جعلهم و سید

سید محمد شمس خاوری است از کوش که در خدمت امانی عارفان را بجلالت جمال خود در زینت داده است سینه های نوستان و در بعضی کلمات کمال خود و در دانه هست آنها را سبب

طالعا و راغباً بر این معنی که موضع مکرر به عملی برکنه سرکار لکهنو که زر خرید آبا و اجداد من
 سقر است و از عرصه پانصد سال بطناً بعد بطن بران قابض و متصرف بود و در من مقرر
 از ایشان ارث رسید چنانچه الی هذا اليوم که زمان سیح بشرعی است موضع مذکور در
 قبض علم دخل خود بلا شرکت احدی میدارم محدود است موضع مذکور بدین حدود
 اربعه حد شرعی آن متصل آبکی که پاره غربی آن ملحق است بناله و جهیل و او دو پور شمالی
 آن ملحق است بموضع رسول پور جنوبی آن ملحق است بحد باغ و تالاب و بنو لاله
 بجمع حقوق و حدود و داخلی و خارجی و مراعات آن من کل قلیل و کثیر و باطن و ظاهری
 بمقام مبلغ پانصد روپیه که حالی راجع الوقت که النصف منه مبلغ دو صد و پنجاه و سه
 سکه مذکوره می شود بدست لاله امر او سنگه و لاله تیرای برضا و رغبت خود فرو ختم و قلم
 نمودم شبه عا و عرفا خالی از شرط و مفیده و عاری از معانی سطره و کما منع جواز
 البیع چنانچه مبلغ ثمن آن تمام و کمال از شتری وصول یافتم دائمی و در من ثبت است
 دهمه شتری مذکور نیست و نمانده و بعد وصول از نوعی که من بآن پیش انیم قابض و متصرف
 بران موضع بودم حالاً شتری موصوفه بر موضع مینفع باغ و تالاب چاه و اشجار و غیره
 واقع موضع مذکور شمره و غیر شمره قابض و متصرف گردانیدم چون عقد بجمع صحیح شرعی در میان
 من و مقبوض شتری موصوفه الصدرو واقع شد و تقابض بدین بر سیل مستقیم تمام کمال
 حاصل گردید جدا شد من عاقد بجمع و لزوم آن بابدال و اقوال مشروط حالاً نماند هیچ
 دعوی و ملکی از روی شریعت شریف من مقرو و ارثان مرا از ان موضع مبیعه و شتر و
 را دعوی شمن آن از من مقرر اگر کسی بعد ازین و ارثی پیدا شود و مدعی ملکیت
 و شریکت گردد و باطل و نامسموع است و جواب دهنی آن دهمه من بآن است بنابراین
 این چند کلمه بطریق بیغنا شریعی و رسید به غنای مذکور طالعا و راغباً بهر دستحا اکابر عالم
 نوشته دادم که دست آورید و بکمال کرده و سزاوار کامل شود همیشه ناممه اقرار کرد و اعتراف صحیح

این سند در روز شنبه بیستم ماه ذی القعدة سنه ۱۲۸۵ قمری در شهر تهران

مجلس خانی را از این موضع سبیل جان بر شریعت را

و حقوق و مرافق آن داخلی و خارجی قلیل و کثیر و ما یضاف و ننسب الیهما خالی عما یمنع بوجاه
 الشریع بمقتضا بل مبلغ یکصد روپیه سکه خالی رائج الوقت که نصفی آن مبلغ پنجاه روپیه سکه مذکور
 میشود بدست شیخ ضیاء المذلل شیخ حفیظ الدین دشتیم و کردیم خالی از شرط و مفسده و عکار از
 معافی مبطله و این تقاضی بدین سبیل تمام و کمال و مجلس احدی عقد کشت چنانچه در کلام
 شیخ موصوف ما مرتبان وصول نموده در تحت تصرف خود آوردیم اقرار آنکه هرگاه مبلغ مذکور بر
 فیک برین کرده گیریم و ما دام که فیک برین تمامیم منافع آن باین مریضه مثل ایشار و سیمه و سختی که از
 وجهها گنبد بر آید و غیره چنانچه ضا و غنیمت اجازت دادیم که ایشان بتصرف خود بی تکلف در آید
 حلال است بر ما صحیحاً شرعاً جائزاً نافذاً علی طریق الشهرة و الاعلان لا علی سبیل الخفیة و الکتمان
صورت حال موجب تحریر و تقریر این سواد و مقال آنکه بنده درگاه اضعف العباد و حقیر
 الافراد قادر علی و لدید صابر علی موازی یک قطعه اراضی و قلع کو که کج چار صد و دگر بزرگ الهی
 از شیخ لطف الله در وقت نواب آصف الدوله شسته هجری عوض مبلغ یکصد روپیه سکه خرید کرده
 و قبایع شمرعی نویسانیده گرفته بموایمه اکابر شرع و توره چنانچه از ان زمان تا حال بران قاض
 و متصرف هستیم و در خطر بران صرف نموده چند خانهای رعیت آباد نمودم و دینو لاشخصی از نشانی
 بلده که بنود عوی کرده که قدرتی زمین ملوک مقبوضه زمین مسیحه شامخو طاشده علی کرده
 و بنده چندی مناقشه و مجادله فیما بین ما و آخر الامر برین قرار یافت که زمین مسیحه پیچوده موافق
 کاغذ بکیر و روزی چند اشخاص فی اعتبار جمع شدند عاقبت الامر اراضی پیچوده حساب نمود
 بر طبق مسیغه امیر شیخ نور الدین که دعوی باطل بی اسناد کرده بود کاذب و دعوی شد بنابر
 آن انجید کلمه بطریق صورت حال نوشته شد بر که از حاضران و ناظران بر میخو
 اطلاع و اکامی باشد بمقتضای آیه کریمه **وَلَا تَكُونُوا الشَّاهِدَ وَمَنْ**
أَتَاكُمْ فَأُولَٰئِكَ بر این محضر نامه گواهی و مهر و دستخط کرده و بدست آمدند
 ناچور و عند الناس شکور کرد

سید ضیاء المذلل و سید حفیظ الدین دشتیم و کردیم خالی از شرط و مفسده و عکار از معافی مبطله و این تقاضی بدین سبیل تمام و کمال و مجلس احدی عقد کشت چنانچه در کلام شیخ موصوف ما مرتبان وصول نموده در تحت تصرف خود آوردیم اقرار آنکه هرگاه مبلغ مذکور بر فیک برین کرده گیریم و ما دام که فیک برین تمامیم منافع آن باین مریضه مثل ایشار و سیمه و سختی که از وجهها گنبد بر آید و غیره چنانچه ضا و غنیمت اجازت دادیم که ایشان بتصرف خود بی تکلف در آید حلال است بر ما صحیحاً شرعاً جائزاً نافذاً علی طریق الشهرة و الاعلان لا علی سبیل الخفیة و الکتمان

الحمد لله والمنته كنهه وسنور الانشا كنهه وانشا فائق شده تاليف مولوی محمد فائق مرحوم

در ماه ربيع الآخر سنة ۱۲۶۶ هجری و مطبع

مصطفیٰ فی واقع شهر کابنه پور محلہ

پنکا پور محمد مصطفیٰ خان خلف

حاجی محمد روشن خان

مرحوم صانہ اللہ

عزیز الشہ والی الدہ

طبع سنہ ۱۲۶۶

CALL No. { ف ۵۰۸ } ACC. NO. ۱۳۴۲۶
 AUTHOR فائق
 TITLE دستور الانشا معروف به انشا فائق

Acc. No. ۱۳۴۲۶
 Class No. ف ۵۰۸ Book No. ۱۱
 Author فائق
 Title دستور الانشا معروف به انشا فائق

TIME

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

MAULANA AZAD LIBRARY

ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume per day for general books kept over - due.

